

Lempl a svazák v čele ČNB!

- CZ24 News | 14. května 2022

ČESKO: Pan prezident zřejmě ovlivněný jaterní encefalopatií provedl českému národu další trapný vtípek. Nejhorší prognózy se naplnily a na místo guvernéra ČNB byl jmenován ekonomický playboy, jistý pan Michl, vzorný svazák, přítel levných peněz a inflace a nepřítel měnové stability. Spaste duše a držte si peněženky, protože tentokrát se opravdu pojede s kopce!

Kurz České koruny na jmenování tohoto lempla a svazáka okamžitě zareagoval výrazným oslabením, což je snad nejlepší zhodnocení toho, jak situaci vnímají finanční insideři, ačkoli jinak je ten kurz na podobné politické čachry vcelku netečný, kupříkladu na rozdíl od Velké Británie. Soudruzi z ČNB poté „intervenovali“ ve prospěch měny – rozuměj: ty Eura, které si od roku 2013 do roku 2017 nakoupili v rámci „intervencí“ za 27 natištěných Kč/1 EUR nyní prodávali za 24,50 Kč/1 EUR. Jsou to přesně ty Eura, o kterých soudruzi z ČNB tvrdili, že jsou cenným aktivem které ospravedlňuje vytištění těch 2,5 bilionu korun, jež v inkriminovaném časovém období změnil měnový agregát české koruny M1 pětinasobně a je vedle babišovského zadlužování základem dnešní pádivé inflace. Něco na úrovni pocitu mi říká, že touto intervencí a následným výkupem měny za nižší cenu vznikla státu finanční škoda. Michl nyní blábolí o „stabilizaci úrokových měr“, což není nic jiného než znovuzavedení levných peněz v době, kdy inflace dosahuje oficiálně 15%, neoficiálně 30%.

Ale vraťme se zpátky k osobě našeho velkomožného pana Svazáka. Pan Michl se narodil v roce 1977, čili se ještě nestačil ušpinit komunistickým režimem, neb mu v době Velké Říjnové Sametové Revoluce, co se udála v listopadu, bylo pouhých 12 let. Poté, co vystudoval Vysokou školu ekonomickou, líheň podobných svazáků, jeho hvězda stoupala prudce nahoru. Jak se to stalo?

Pan Michl totiž nejdřív ze všeho pracoval v Hospodářských novinách ještě jako obyčejný novinář, pro kterého platí pravidlo 20-20-20, a tam si nadělal spoustu známých novinářských soudruhů. To bylo rozhodující v promo jeho další kariéry.

Po studiích odešel do Raiffeisenbank, kde měl víc peněz a méně práce. O pracovních úspěších pana Michla v Raiffeisenbank se toho mnoho neví, avšak když pan Michl do žlutobanky v roce 2006 nastupoval, byl její burzovní index PX asi na 110 bodech, kdežto, když pan Michl tutéž banku opouštěl v roce 2016, byl burzovní index PX na úrovni 10 bodů, po jeho odchodu se index PX o něco zvýšil, ale nikoli o rozhodující hodnotu.

Po odchodu ze žlutobanky se v roce 2016 pan Michl pustil na ještě tenčí led, když spolu s dalším podobným ekonomem založil fond Quant na privátní investování. Fond Quant byla naprosto elitní záležitost, nedostate se do něj, pokud nemáte na vyhození do luftu aspoň mega. Pan Michl se také vysoce ohodnotil, neboť poplatky fondu jsou 5%, což je láce nejvyšší. Bohužel výkonnost fondu pana Michla rozhodně nevzbuzuje obdiv. Zatímco benchmarkový fond S&P 500, kam si můžete uložit peníze za poplatek 0,1% rostl o 116%, fond pana Michla rostl za stejnou dobu asi o 36% v době, kdy snad nikdo na akciích neprodělával. Vzhledem k tomu, jak je výkonnost fondu opředena tajemstvím a fond prezentuje své zisky a ztráty na svých stránkách, nedal bych do tohoto podniku ani korunu. V suvislosti s nynějším „střetem zájmů“ má Michl podobně jako Babiš převedený svůj podnikatelský majetek do „svěřenského fondu“, což je v našem prasečáku jistě originální řešení korupce a konfliktu zájmů. Zajímalo by mě, jestli je možné nahlédnout do účetnictví tohoto fondu.

Dle nejrůznějších zpráv pan Michl preferuje „investování podle algoritmu“, tedy věří, že existuje něco jako svatý grál, který stačí „zavést“ do investování a už se penízky jen tak posypou bez práce. Nazval bych to investičním vohnoutstvím. Investiční vohnout Michl tak Čechům ještě na začátku

tohoto roku radil, aby všechno investovali do S&P 500 a amerických akcií, protože to nemůže nikdy zklamat, což věru, kdyby někdo udělal na začátku tohoto roku, byl by nyní asi o 30% chudší. Nyní se pan Michl a jemu podobní zaklínají tím, že „nikdo nemohl tušit, že se zblázní Putin a iniciuje válku“. Bohužel Putin se nezbláznil a „zbytečná válka“ přišla pro soudruhy, co spolu mluví, v pravý čas, [avšak není pravdou, že nečekaně](#). Svoji managerskou provizi si ale navzdory špatné výkonnosti svých fondů vzali a vrátit ji rozhodně nehodlají.

Na rozdíl od svých „profesních“ úspěchů však Michl dokázal svoji předchozí novinářskou kariéru dobře monetizovat. Když se jeho bývalí novinářští podržtaškové potřebovali podpořit nějaký svůj manipulativní blábol a neodůvodněné spekulace názorem „experta“, šli za Michlem. Michl tak proslul nejrůznějšími bonmoty jako „kečupová ekonomika“ a prognózami, které sice na papíře vypadaly optimisticky, [ale nikdy se nenaplnily](#). A tak se jméno Michl stalo v novinářské ekonomické tvorbě stejně frekventovaným jako za komunismu jména prominentních guru Marxe, Engelse a Lenina. Pro vztahy Michla a médií platí na to jeden vusatý vtip.

Stěžuje si za komunismu jeden chlap druhému: „Do prdele, kam se podívám, všude velký Lenin. Jdu do práce, na transparentu velký Lenin. Otevřu noviny – velký Lenin. Pustím si TV – velký Lenin. Já už se pomalu bojím otevřít poklopec!“

Popularita pana Michla nebyla nikdy dána tím, co ve skutečnosti umí ale jeho kamarádšofty s novináři, kteří jej jako pomyslného ekonomického guru prezentují, kde se dá. To souvisí s Michlovou schopností vměstnat složité ekonomické zákonitosti do narativů, kterým rozumí i subalterní polovzdělaný blb s novinářským IQ. Na tomto pohádkářství, které má co dělat spíše než s jeho profesními schopnostmi s jeho osobnostními deficity, je založen jeho současný kariérní úspěch, přičemž u insiderů je Michl považován za nedouka. Za zmínku tvoří také knihy pana Michla, kde se často skloňuje dnes oblíbený termín „reset“.

A tak není divu, že když soudruh Bába na troskách partajního systému české politické scény hledal nové tváře pro svůj mocensko-ekonomický projekt zvaný ANOkracie, přibral si také pana Michla. Pan Michl ale nebyl žádný rebel, a nespokojený občan a už vůbec ne odborník. Byl to svazák na svém místě, který dělal tak, jak jeho chleboďárce platil. Michl využil svých novinářských kontaktů a předchozí kariéry a Bába zas těch svých politických, a protlačoval „svého koně Michla“ do stále vyšších pater státní správy. Michl se tak octl v Národní ekonomické radě vlády, která naší vládě zřejmě radila, kde si víc a rizikověji půjčovat a na jaké politické projekty tyto půjčené peníze věnovat a které vohnouty z veřejných peněz víc uplácat a posléze se octl za dobré služby babišovskému režimu až v bankovní radě ČNB.

Za krátké kariéry v ČNB však pan Michl proslul svým neortodoxním myšlením – podle pana Michla neplatí kvantitativní teorie peněz a stát si může tisknout peníze, jak jen chce, protože veškerá inflace je „dovezená“, s čímž také souvisí i jeho tlak na snižování úrokových sazeb. Docela by mě zajímalo, odkud jsme inflaci dovezli, když v okolních státech je inflace nižší. Další z teorií je, že inflace je tzv. „nákladová“, což pouze znamená, že stimulace ekonomiky skrze tisk peněz a poptávku pouze zpomaluje inovace a že první začínají zdražovat producenti základních surovin v primárním výrobním sektoru díky vyšší poptávce po svém zboží. Toto zboží se pak stává vstupem a nákladem v dalším stupni ekonomické produkce. To není věc nová, studie z Velké deprese ve 30. letech minulého století ukázaly, že deflace má stejný gradient a že nejvíce byly za velké deprese postiženy sektory primární ekonomické surovinové produkce. Je to pouze přechodný stav, kdy inflace (i deflace) prostupuje celou ekonomikou, neboť podniky kompletující finální produkci musejí plnit ekonomické kontrakty od zákazníků za staré ceny, ale už si musejí kupovat suroviny za ceny nové a rozhodně to není žádný důvod k tomu nedělat protiinflační opatření, jak nám chytře radí svazák a Babišův kůň soudruh Michl.

A tak se smiřme s vyvětlením, že soudruh Michl pouze plní zadání státních zlodějů. Ti potřebují mít levné peníze a levné úvěry, aby si mohli dovolit brát levné půjčky a mohli si dovolit kupovat hlasy od vohnoutů, aby bylo na fízly, cyklostezky po kterých nikdo nejezdí, na testování zdravých, pomáhání lenochům a nemakačenkům, aby se mohli víc flákat, destrukce tradiční rodiny podporou samoživitelek, vzdělávání nevzdělatelných a zejména na politické neziskovky, české elfy, organizace podivína a homosexuála Cempera a další politické podnikatele.

Jmenování Michla je potřeba vidět i v širším kontextu. Vlastně se tak potvrdilo směřování našeho státu směrem k totalitnímu neomarxistickému režimu. Demokracie totiž selhává v implementaci správných společenských mechanismů u národa, který je skrz naskrz nakažen touto odpornou a amorální ideologií. Technologický vývoj totiž klade vyšší a vyšší požadavky na člověka, aby zůstal konkurenceschopný na trhu práce. To spolu s nedostatky v našem školství a adorací lenosti a „práv“ vytváří pool populace, který se nevyplatí ani vykořisťovat. Z politického hlediska však tato skupina závislá na státu a jeho penězích představuje důležitou skupinu klientů, kterou musí každá vládnoucí elita patřičně uplatit dávkami, důchody, granty a státními zakázkami, aby mohla zůstat u moci. Nepomáhá ani paretovo rozdělení, kdy 20% populace vytvoří 80% hodnot.

Skupina nejproduktivnějších 20 % občanů tvořící stále se tenčící střední třídu je pak ve jménu postmoderní progresivistické neomarxistické ideologie tím hlavním zdrojem, který je třeba pořádně okrást, aby se mohla ta duhá, daleko větší skupina uplatit. Nejproduktivnější občané mají úspory a bude i z hlediska zachování rozdělení majetku a moci lepší vykrást tyto úspory prostřednictvím inflace a dostat tak střední třídu na roveň vohnoutům, než kdybychom zavedli vysoké daně. To vohnouty, kteří nemají úspory žádné a zároveň tvoří nad 50% populace, nijak trápit nebude.

Náрек části novinářů a protesty proti Michlovi tak můžeme vnímat jen tak, že Michl je Babišův kůň a v tuto chvíli neslouží pánům, kteří po volbách usurpovali moc. Tak panu Michlovi přejme jeho nový post i jeho půlmilionový měsíční plat. Mezitím přemýšlejme, jak si zajistit úspory a majetky proti jeho „vládnutí“, protože emigrovat není kam.

Autor: Challenger

[ZDROJ](#)